

Te (quod omnium præstantissimum fuit) ecclesiæ suæ summum Pastorem, Te maximum catholicorum principem Christus nobis donauit: ut ex pontificis præstantia, quanta sit cunctarum rerum, domi, forisque hac ætate perturbatio, cognoscatur. Aduersus enim maius bellum, maior semper eligitur Imperator. At non propterea cessat hominum inimicus diabolus, quin omni conatu ecclesiæ principes, ueritatisque defensores retundere, reijcere, non nitatur, & præ ceteris illos, quos primas in tuenda catholica religione (cuiusmodi est. D. Hieronymus) partes tenere cognoscit: quod, ut facilius assequatur, arma, quibus ipse cæditur, profligaturque, e manibus illis decutere, ac deijcere conatur: Arma autem uoco eorum libros, quibus ueluti telis quibusdam hic hostis configitur: Hæc autem, cum auferre nequeat, ueluti rubiginē quadam uitiat, corrumpitque: Tantoque flagitio perpetrando ministros adhibet præcipue hæreticos. Nam & si multa temporum iniuria, multa etiam librariorum, impressorumque incuria, & imperitiâ uitientur; nihil tamen magis noxium est, quam quod ab hæreticis corrumpitur: quippe cum illi mutet plurimum ea, quæ ad religionis ueritatem non spectent, at hæretici numquã fere nisi quod pertinet ad dogma. Hæc lues grassata est per omnes ecclesiæ doctores, magno cum catholicorum hominum detrimento: Hieronymum tamen eo magis infecit, quod is præ doctrinæ magnitudine, eruditionis splendore, linguarumque uarietate, non facile ab omnibus intelligi potuerit. Ignorantia enim corruptionis est causa: Dum enim quisque quod non intelligit ad libitum mutat, uitium scripturæ, quod tollere se putat, introducit. Correximus ea ex causa superioribus annis Pij Quarti Pontificis Maximi prædecessoris tui iussu, tres primos Hieronymi tomos: additis etiam scholijs, quibus uel obscura quæque declararentur, uel locorū emendationes, Bataui deliramentis confutatis, defendere rentur. Is labor, quia uisus est non inutilis, sanctitatis tuæ mandato, & Illustrissimi Cardinalis Ioannis Moroni precibus & beneficentia, quod reliquum est Hieronymi, illius uidelicet commentarios, nuper emendauimus. Qua in re quid præstiterimus, aliorum postea erit iudicium: Nos certe (ut ingenue fateamur) labores perpessi sumus maximos: quippe cum ne una quidem syllaba